

MEZEY KATALIN

Énekeljenek a csillagok

*Mint egy leplet, kiterítette az eget,
és kifeszítette, mint a lakósátrat.
Nem készített semmihez vázlatot,
gondolatban tervezte meg a mindenséget.
Amit eltervezett lecsukott szemhéja mögött,
képzeletében pontosan működött.
Lehunyta a szemét, és látta a teret,
utaztak benne a gondolatai,
követték és megelőzték egymást,
és mindegyikből valami született.*

*Elképzelte a bolygósereget,
és valahány forma eszébe jutott,
képzelt mindenből milliónyi fehér, fekete
és színes, kisebb-nagyobb változatot.
Mindről elgondolta, hogy mire jó,
milyen pályát fut be, mit vonz, és mit taszít.
És hogy legyen, mindnek nevet adott.
Éber gondolatokkal álmodott,
és felébredve a tiszta papírra írta:
„Utasításomra énekeljenek a csillagok.”*

Ha szegényen, ha gazdagon

(József Attila változat)

*Adj emberséget az embernek,
mert élete nem filmszerep,
amit, ha egyszer eltévesztett,
még másodszorra jó lehet.*

*Ne járjon a világban kábán,
önmagától mámorosan,
tanítsd: álljon a maga lábán,
és tudja, Isten merre van.*

*Ne rázza öklét s szórja átkát,
mert szegénynek látja hazáját.
(Lelépek, én ezt itt hagyom!)*

*Ha szegényen, ha gazdagon,
ne legyünk könnyű préda, gyarmat:
adj magyarságot a magyarnak!*